

Υεμένη: Ένα πληγωμένο και «σπασμένο» έθνος που δεν σταματά να ονειρεύεται

Εμφύλιος, απαγωγές παικτών από εξτρεμιστές, άνδρες που πολεμούν στα βουνά και ποδοσφαιριστές που αναγκάζονται να δουλεύουν για... ψίχουλα για να επιβιώσουν...

Από: <http://www.sport-fm.gr>

Εμφύλιος, απαγωγές παικτών από εξτρεμιστές, άνδρες που πολεμούν στα βουνά και ποδοσφαιριστές που αναγκάζονται να δουλεύουν για... ψίχουλα για να επιβιώσουν. Αυτή είναι η πραγματικότητα που αντιμετωπίζει η Υεμένη, η οποία παρ' όλη την άβυσσο στην οποία βρίσκεται ως χώρα, μέσω της εθνικής της ομάδας, μετά και την πρόσληψη του Σλοβάκου προπονητή Γιάν Κότσιαν, ψάχνει μια ακτίνα φωτός με τη συμμετοχή της στα τελικά του Ασιατικού Κυπέλλου.

Η χώρα είναι μοιρασμένη στα δύο. Το βορειοδυτικό κομμάτι, συμπεριλαμβανομένης και της πρωτεύουσας Σαναά, ελέγχεται από τους αντάρτες Χούτι ενώ η υπόλοιπη έκταση είναι υπό την εξουσία της διεθνώς αναγνωρισμένης κυβέρνησης του Προέδρου Αλ-Χαντί. Η κατάσταση από το 2015 που ξεκίνησε ο πόλεμος είναι τραγική. 10.000 νεκροί και 56.000 τραυματίες είναι οι επίσημοι αριθμοί που έχει ο ΟΗΕ, με τις εκτιμήσεις ωστόσο, να κάνουν λόγο για τουλάχιστον τριπλάσιο αριθμό νεκρών, μεταξύ τους και παιδιά, εξαιτίας του λιμού και του υποσιτισμού που επικρατεί στην ασιατική χώρα. Παρά τις συνθήκες εξαθλίωσης που επικρατούν και κόντρα στα πυρά και τις προσπάθειες εξαφάνισης της ταυτότητας τους, οι κάτοικοι της Υεμένης προσπαθούν να συνεχίσουν τη ζωή τους. Η συμμετοχή της εθνικής ομάδας στο Ασιατικό Κύπελλο αποτελεί γι' αυτούς ένα κίνητρο να μεταφέρουν την προσοχή τους σε

ιδανικά, που θα θυμίσουν στους ίδιους αλλά και στον έξω κόσμο ότι με τον αθλητισμό μπορείς να ξεπεράσεις τα πάντα.

Η πραγματικότητα μέσα από τους ποδοσφαιριστές

Οι παίκτες δεν είναι τόσο εύκολο να ασχοληθούν με το ποδόσφαιρο. Όσοι ανήκουν σε ομάδες της Υεμένης, έχουν δώσει μόλις τέσσερα παιχνίδια μέσα στο 2018 και αυτά με την εθνική τους ομάδα, καθώς τα πρωταθλήματα έχουν διακοπεί. Ποδοσφαιριστές παρατούν το άθλημα καθώς αδυνατούν να βιοποριστούν. «Πρέπει να εργαστώ κάπου αλλού για να μπορέσω να ζήσω. Ίσως καταταγώ στο στρατό» δηλώνει ο Αμμάντ Αμπ Ταλάλ, παίκτης της Αλ-Τιλάλ, μιας εκ των μεγαλύτερων συλλόγων της χώρας. «Η συναισθηματική και ψυχολογική πίεση που δημιουργεί ο πόλεμος είναι αφόρητη» δηλώνει ο 29χρονος μέσος Φουάντ Αλ Ομέισι, ο οποίος αναδεικνύει και το πρόβλημα που υπάρχει στην υλοποίηση των αυτονόητων αναγκών για έναν ποδοσφαιριστή. «Πώς να πας για προπόνηση όταν αναγκάζεσαι να δουλεύεις 10 ώρες ως οδηγός λεωφορείου για να κερδίσεις 6 δολάρια τη μέρα;», αναρωτιέται... Μια από τις ιστορίες που συγκλονίζουν είναι αυτή ενός παίκτη -που προτίμησε να διατηρήσει την ανωνυμία του- ο οποίος έπεσε θύμα απαγωγής εξτρεμιστικής οργάνωσης. «Πέρασα 48 ώρες δεμένος σε ένα αυτοκίνητο διανύοντας τα πιο επικίνδυνα μέρη της χώρας», εξομολογείται.

Όσες προσπάθειες κι αν έχουν γίνει μεμονωμένα από συλλόγους να διεξάγουν μίνι τουρνουά, έχουν πέσει στο κενό. Γιατί, όσο η μπάλα κυλάει στο γρασίδι, πάνω από τον αγωνιστικό χώρο περνάνε ρουκέτες. Εκρήξεις σε απόσταση αναπνοής από τους οπαδούς που βρέθηκαν για να δουν τον αγώνα και, αντί για αποδυτήρια, ερείπια και συντρίμια. Για την εθνική ομάδα όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Έχοντας ως αφορμή το Ασιατικό Κύπελλο, η ποδοσφαιρική ομοσπονδία της χώρας, μετά και την πρόκριση της ομάδας στα τελικά, αποφάσισε τη συμμετοχή της στη διοργάνωση, προσλαμβάνοντας μάλιστα και προπονητή με ευρωπαϊκές παραστάσεις.

Ο έμπειρος «ηγέτης» και το... όνειρο

Το ρόλο του αρχηγού σε όλη αυτή την δύσκολη διαδικασία έχει αναλάβει ένας Σλοβάκος. Ο προπονητής Γιάν Κότσιαν έρχεται αντιμέτωπος με την υποχρέωση να οργανώσει την ομάδα για τους αγώνες του Ασιατικού Κυπέλλου. Γνωρίζει καλά τι σημαίνει να «σπάει» στα δύο η πατρίδα σου. 26 φορές διεθνής με την Τσεχοσλοβακία, μέλος της όταν έφτασε στα προημιτελικά του Παγκόσμιου Κυπέλλου το 1990 (σ.σ. ήττα με 1-0 από την μετέπειτα τροπαιούχο Δυτική Γερμανία) και παίκτης της χρονιάς για τη χώρα του, έχει ζήσει «στο πετσί του» τόσο το άθλημα στο υψηλότερο επίπεδο, όσο και τις πολιτικές αναταραχές. Μάλιστα, μετά τον διαχωρισμό Τσεχίας και Σλοβακίας, ο Κότσιαν έκατσε στον πάγκο της δεύτερης ως βοηθός προπονητή από το 1993 έως το 1995. Μεταξύ των 13ων ομάδων από των οποίων τους πάγκους έχει περάσει, ο υψηλόσωμος πρώην κεντρικός αμυντικός, έχει διατελέσει και manager της εθνικής Σλοβακίας τη διετία 2006 με 2008, όταν και ανέδειξε τον μετέπειτα ηγέτη της ομάδας, Μάρεκ Χάμσικ.

Οι δρόμοι του με την Υεμένη συναντήθηκαν μόλις το Νοέμβριο, όταν η Ομοσπονδία αποφάσισε να του δώσει τα κλειδιά της ομάδας για την επερχόμενη διοργάνωση. «Η πολιτική κατάσταση δημιουργεί περίεργες συνθήκες για την εθνική. Για παράδειγμα, έχω όρο στο συμβόλαιό μου ότι δεν μπορώ να μπω στη χώρα. Ωστόσο, είναι τιμή μου να προπονήσω αυτή την

ομάδα», δήλωσε κατά την ανάληψη της θέσης. «Θέλω οι παίκτες μου να είναι συγκεντρωμένοι και να μην συζητούν για τα εξωαγωνιστικά προβλήματα. Ο χωρισμός της Τσεχοσλοβακίας δεν έγινε ποτέ θέμα συζήτησης ανάμεσα στους ποδοσφαιριστές», συμπλήρωσε. Θεωρητικά εύκολη πρακτικά όμως δύσκολη η προτροπή του 60χρονου προπονητή. Η Σαουδική Αραβία, επικεφαλής της αραβικής συμμαχίας που βομβαρδίζει με αεροπορικές επιθέσεις τη χώρα, ακύρωσε την προγραμματισμένη προετοιμασία της ομάδας στο Κατάρ, όπου θα αγωνιζόταν με Τατζικιστάν και Παλαιστίνη λίγο πριν την έναρξη των ομίλων, στέλνοντάς τη στη Μαλαισία να δώσει μόλις έναν αγώνα με τη Συρία.

Το Ασιατικό Κύπελλο αποτελεί μια διέξοδο χαράς και απόλαυσης, για φιλάθλους και παίκτες. Σε έναν όμιλο με αντιπάλους το Ιράν, το Ιράκ και το Βιετνάμ, η Υεμένη είναι το αυτσαίντερ και μάλιστα, στο πλαίσιο της πρώτης αγωνιστικής του ομίλου, γνώρισε την ήττα με 5-0 από τους Ιρανούς. Αλλά κανείς δεν μπορεί να της στερήσει το δικαίωμα στο όνειρο. Άλλωστε, «η προετοιμασία για τα τελικά του Μουντιάλ του 2020 στο Κατάρ, αρχίζει τον Μάρτιο».

Μια όμορφη ιστορία έχει πλάσει στο μυαλό του ο Γιαν Κότσιαν και το μόνο που μένει, είναι να τη δούμε να ενσαρκώνεται στους αγωνιστικούς χώρους.

Γιώργος Χ. Αναγνώστου